

Aarhus School of Architecture // Design School Kolding // Royal Danish Academy

SAMLINGEN OG SAMLEREN

Gammelgaard Nielsen, Anders

Publication date:
2024

Document License:
CC BY-NC

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Gammelgaard Nielsen, A. (2024). SAMLINGEN OG SAMLEREN. Udstilling

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

S A M L I N G E N & S A M L E R E N

2024

Anders Gammelgaard Nielsen

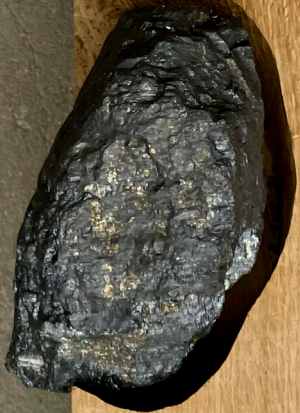
S A M L I N G E N & S A M L E R E N

2024

Anders Gammelgaard Nielsen

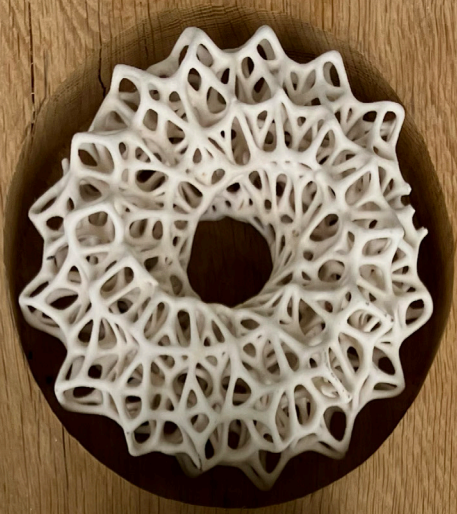

SAMLINGEN & SAMLEREN

Et søpindsvin fra Sangstrup klint, der stikker frem fra den omkringliggende flint efter 35 millioner år. Et stykke kul fra en nedlagt kulmine i Ruhr, som måske har været i hænderne på en af de utallige tvangsarbejdere, der arbejdede sig til døde i minen under 2. Verdenskrig. En gipsafstøbning af mit tandsæt, som stammer fra min første guldkrone. En knastaksel og et stempel fra en Mazda 626, som begge blev afmonteret fra en motor af studerende på Arkitektskolen Aarhus. En stor ravfarvet perle fra Marokko anvendt som betalingsmiddel af Berberne langs karavaneruterne. En Dunlop tennisketcher fra 70'erne. Et amerikansk adapterstik. Et askebæger fra Hammel kommune tildelt nygifte par som blev viet på rådhuset. Figurer af enebær, ahorn og ibenholt, som ligger godt i hånden. En negativ gipsafstøbning af Aarhus Domkirke. En printet gips rosette. Et ekstruderet og delvist deformeret rør i porcelænsler udført på Glas- og keramikskolen i Nexø. Figurer støbt i bronze. Trækiler til bjælke/stoplesamling i egetræshus. En plastic kuglepen, som jeg har haft liggende i min lomme temmelig længe. I alt er der 21 genstande/objekter, der tilsyneladende er arrangeret tilfældigt på tre egetræsplanker. Alle genstandene er nedfældet i individuelle lommer, som er nedfræset i træet. Hele arrangementet minder om en triptychon altertavle og måler tilsammen h105 x b160 x d10 cm.

Hvad har de 21 objekter med hinanden at gøre, og hvorfor dette arrangement? Forklaringen er enkel. Der er intet slægtskab. Ingen gåde skal gættes for pludselig at afsløre indbyrdes relationer

i farve, form, materialitet, forarbejdning eller brug. De 21 objekter er helt forskellige og det eneste, der binder dem sammen er, at jeg har samlet dem gennem en årrække. De er kommet til mig på forskellig vis. Enten som fund, ved køb eller jeg har selv fremstillet dem. Det har aldrig været intentionen at objekterne skulle bringes sammen før nu. For de flestes vedkommende har de taget ophold på mit skrivebord gennem længere tid, eller har været gemt væk mellem bøgerne på min reol.

Impulsen med at bringe dem sammen nu bunder vel i grunden i et ønske om at æstetisere dem og forsøge at løfte dem til et andet niveau. Gennem et kompositorisk greb er det tanken at udfolde deres individuelle karakter. Træplankerne udgør i denne sammenhæng det nødvendige "bagtæppe" – det fysiske bindeled, som fastholder kompositionen. Plankerne er dog ikke kun en neutral baggrund, men bidrager gennem deres materialitet, med knaster og karakteristiske åretegning, som en aktiv del af kompositionen. Adskillelsen mellem det udstillede og mediet som udstiller er derfor ikke skarp. Det samme gør sig gældende i forhold til de udfræsede hulninger i plankerne, som danner rum for de enkelte genstande. Udfræsningerne eller rummene tager form af de genstande, som de huser og bliver samtidig til karakterfulde aftryk i plankerne. Rummene formidler overgangen mellem objekter og planker.

Ud over det æstetiske ærinde har mit ønske samtidig været at fortælle en historie. Eller sagt på en anden måde, har jeg haft lyst til at holde sammen på en historie og lade den blive fortalt gennem en række genstande. Andre gør det gennem sproget og i dagbogsnotater, men jeg har altid været mere visuel orienteret

og derfor falder denne form mig mere naturlig. Egentlig har jeg altid haft en oplevelse af at genstande med deres fysiske fremtræden i langt større grad aktiverer en erindringsrigdom end det er tilfældet med ord. Erindringerne vælder frem af sig selv når jeg ser og berører de forskellige genstande. Det minder om at lytte til gamle optagelser på en spolebåndoptager. Ved afspilningen genoplever jeg kropsligt indlejrede erindringer og sansninger fra tidligere.

Faktisk er det endnu bedre end at lytte til en gammel spolebåndoptager, eller følge den lineære opbygning, der knytter sig til sproget, for jeg kan genopleve de erindringer og sanseindtryk som knytter sig til genstandene simultant. Der er ikke på forhånd indlagt en "fast rute" mellem dem. Jeg kan planlægge min egen "rute" og "afspille" genstandenes erindringsindhold efter forgodtbefindende. Dog kan det hænde at erindringerne interferer med hinanden på en ny og uforudsigelig måde, men det gør blot erindringsrigdommen større. Med deres nonverbale udtryk oplever jeg at genstandene overgår den kompleksitet og nuancering, der kan udtrykkes med sproget. Sproget synes at "komme til kort".

Samlingen med de 21 genstande nærer desuden en diskussion om at samle. Hvad er en samling og hvad det vil sige at være samler?

De 21 genstande rummer hver for sig en privat historie, som kun knytter sig til mig. Historien kan være interessant af nogen, men er det sikkert ikke for de fleste (som at se private lysbilleder fra en ferierejse) På den anden side rummer genstandene mulighed for at opnå en æstetisering gennem iscenesættelse. Dette

sker ved, at der foretages individuelle udføringer i egeplankerene og ved at genstandene fordeles efter et kompositorisk greb. I denne sammenhæng kan man sige at genstandene fra at være private bliver mere vedkommende for beskueren. De opnår måske endog under gunstige forhold æstetisk/kunstnerisk kvalitet. Ved at tilrettelægge genstandenes placering på plankerne gennemføres der med andre ord et kunstnerisk greb, som (i større eller mindre grad) kan tillægges en objektiv kvalitet.

Fra den Europæiske museumshistorie genkendes bevægelsen fra det private til det offentlige. Kongerne og fyrsternes samlinger af genstande fra 15-1600-tallet var udelukkende private og kun tilgængelige for særligt indviede. Samlingerne var kendetegnet ved individets personlig fascination for de indsamlede genstande og var set i ud fra et moderne museums perspektiv helt inkonsistente. De indeholdt fundne genstande fra naturen såvel som kunstgenstande og brugsting. Samlingerne blev udstillet i særlige møbler (raritetskabinetter) udformet til formålet. Med de europæiske nationalstaters dannelse i 1800-tallet opstod behovet for fælles nationale fortællinger, der kunne samle nationens forskellige befolkningsgrupper. Etableringen af nationale museer blev i denne sammenhæng afgørende for den fælles historie- og kulturfortælling. Private samlinger blev erstattet af offentligt tilgængelige samlinger. Samlerens fascination blev til sidesat til fordel for videnskabsmandens objektive blik.

Senest er de nationale samlinger udfordret af stigende besøg, og interessen for samlinger, der afspejler samlerens fascination er fornyet. Der er med andre ord opstået en større bevidsthed omkring samlingens mulighed for ikke blot at formidle objektive udsagn og fortællinger, men at der altid foregår individuelle for-

tolkninger. Paradigmeskiftet kommer til udtryk på forskellige vis. Eksempelvis er der udstillinger på kulturhistoriske museer, der på et meta-niveau reflekterer over udstillingsformatet set ud fra en historiske og politiske kontekst. Herigennem spores en fornyet opmærksomhed omkring det objektive/subjektive forhold og mellem samlingen og samleren. Anskuet i dette perspektiv falder samlingen af de 21 genstande, som er udstillet på tre egeplanker indenfor denne tematik. Samlingen fremviser en række genstande, der med et kompositorisk greb er iscenesat på kunstnerisk/æstetisk vis, samtidig med at den afspejler samlerens fascinationer og personlige interesser.

Giannachi, Gabriella. *Archive Everything: Mapping the Everyday*. Cambridge: The MIT Press, 2016.

Pomian, Knysztof. *Museet: Europas Kvintessens*. *Den jyske Historiker* 64:11-19. 1993.

Winzen, Matthias. "Collecting So Normal, So Paradoxical," in *Deep Storage: Collecting, Storing, and Archiving in Art*. Munich: Prestel, 1998.

Anders Gammelgaard Nielsen

2022

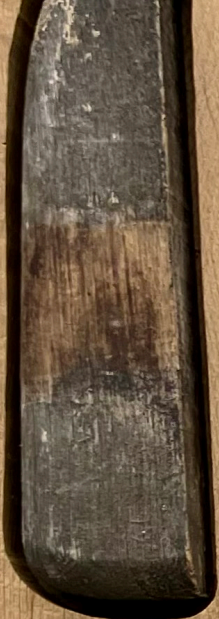

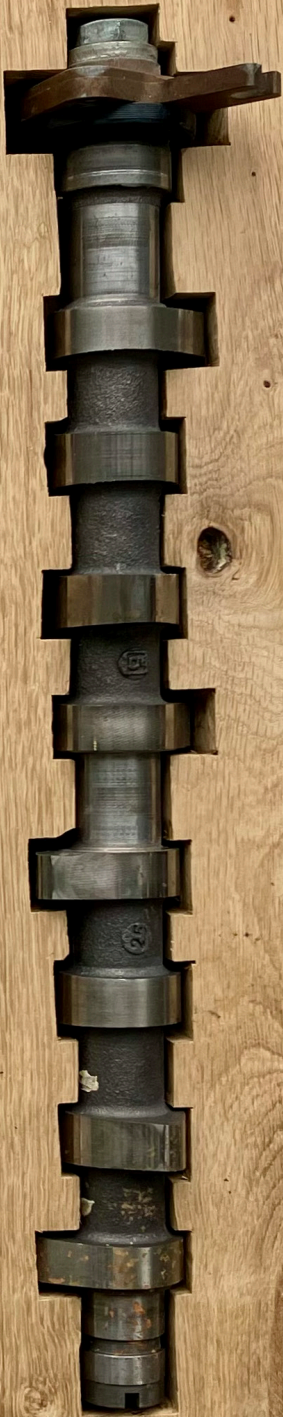
Dunlop

Hammel Kommune

SAMLINGEN & SAMLEREN

2024

Installation, h 100 x b 160 x d 12 cm

Iben West & Anders Gammelgaard Nielsen

Tekst, foto og layout

Anders Gammelgaard Nielsen

